

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1876 - Ο Αλεξάντερ Γκράχαμ Μπελ πραγματοποιεί την πρώτη επιτυχημένη τηλεφωνική κλήση λέγοντας: «κ. Γουότσον, ελάτε εδώ, θέλω να σας δω».

1933 - Ορκίζεται στην Αθήνα η κυβέρνηση του Παναγή Τσαλδάρη.

1944 - Το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο ιδρύει την Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης.

1965 - Αποκαλύπτεται ότι το Αθηνναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων λογοκρίνει τις ως επί το πλείστον αρνητικές γαλλικές κριτικές για τον Αλέξη Ζορμπά του Μιχάλη Κακογιάννη, απαλείφοντας τα σημεία τους που θεωρούνται ότι προσβάλλουν την Κρήτη και τους κατοίκους της.

1965 - Ο διοικητής ΑΣΔΕΝ στρατηγός Λουκάκης, συντάκτης της έκθεσης για το Σχέδιο Περικλής, αποκλείεται από το Συμβούλιο Κρίσης Αξιοματικών, την προεδρία του οποίου αναλαμβάνει παραδοσιακά ο εκάστοτε διοικητής ΑΣΔΕΝ.

1978 - Απαγορεύονται στην Ελλάδα οι διαφημίσεις τσιγάρων από την τηλεόραση και το ραδιόφωνο.

1996 Ο Ολυμπιακός, στα 71α γενέθλιά του, ανακηρύσσεται Κυπελλούχος Ευρώπης στην πετοσφαίριση (βόλεϊ) κερδίζοντας στον Πειραιά την Μπάγερν Βούπερταλ με 3-2.

ΓΕΝΗΣΕΙΣ

1900 - Παντελής Πουλιόπουλος, Έλλη-

νας πολιτικός

1925 - Μανόλης Αναγνωστάκης, Έλληνας ποιητής

1938 - Ιερώνυμος Β΄, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος

1940 - Τσακ Νόρις, Αμερικανός ηθοποιός

1957 - Οσάμα μπιν Λάντεν, Σαουδάραβας τρομοκράτης

1969 - Νάσος Γαλακτερός, Έλληνας καλαθοσφαιριστής

ΘΑΝΑΤΟΙ

1927 - Σπυρίδων Δεβιάζης, ιστορικός

1967 - Γιώργος Μπάτης, συνθέτης

1970 - Βασίλης Αυλωνίτης, ηθοποιός

1970 - Κωνσταντίνος Βοβολίνης, Έλλη-

νας δημοσιογράφος και πολιτικός

1976 - Δημήτριος Μπαμπάκος, Έλληνας νομικός και πολιτικός

1981 - Δημήτριος Μακρής, πολιτικός

1983 - Κώστας Κροντηράς, Έλληνας συγγραφέας και σκηνοθέτης

1992 - Γιώργος Ζαμπέτας, συνθέτης

1997 - Ζήσης Σκάρος, λογοτέχνης

2004 - Ρ. Αποστολίδης, συγγραφέας

2008 - Μιχάλης Ζαμπέτας, συνθέτης

2008 - Βαγγέλης Καζάν, ηθοποιός

2012 - Δόμνα Σαμίου, τραγουδίστρια

2016 - Κώστας Κουτσομύτης, Έλληνας σκηνοθέτης

Γιώργος Ζαμπέτας

Ο Γιώργος Ζαμπέτας (25 Ιανουαρίου 1925 - 10 Μαρτίου 1992) ήταν Έλληνας συνθέτης, τραγουδιστής και δεξιότεχνος του μπουζουκιού.

Ο Γιώργος Ζαμπέτας γεννήθηκε στις 25 Ιανουαρίου του 1925 στο Μεταξουργείο αλλά είχε καταγωγή από την Κύθνο. Γονείς του ήταν ο Μιχάλης Ζαμπέτας, που ήταν κουρέας και η Μαρίκα Μωραΐτη, ανηψιά γνωστού βαρύτονου της εποχής.

Από πολύ μικρή ηλικία ο Γιώργος Ζαμπέτας έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για τη μουσική, αφού παράλληλα με την απασχόλησή του στο κουρείο του πατέρα του ως βοηθός, «σκάρωνε» κρυφά στο μπουζούκι τις πρώτες του μελωδίες. Οτιδήποτε στη φύση παρήγε ήχο, τον συνάρπαζε και τον βοηθούσε στις συνθέσεις του, σύμφωνα με όσα ο ίδιος εκμυστηρεύτηκε στη βιογραφία του, λίγο πριν το θάνατό του.

Το 1932, σε ηλικία μόλις 7 ετών κερδίζει το πρώτο του βραβείο, ως μαθητής της α' δημοτικού, παίζοντας το πρώτο του τραγούδι σε σχολικό διαγωνισμό.

Παρά τις αντιδράσεις, ο μικρός Γιώργος συνέχισε με απόλυτη προσήλωση να υπηρετεί τη μεγάλη του αγάπη, ενώ η γνωριμία του στα 1938 με το μεγάλο Βασίλη Τσιτσάνη έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της καλλιτεχνικής του προσωπικότητας.

Το 1940 η οικογένεια Ζαμπέτα μετακόμισε στο Αιγάλεω και από τη στιγμή εκείνη ο Ζαμπέτας απόκτησε ένα άρρηκτο δεσμό με την πόλη, της οποίας εμπνεύστηκε και χάρισε το προσωνύμιο «Σίτι», κατά τη διάρκεια μια περιοδείας του στη Βρετανία.

Στα 1942 και κάτω από συνθήκες ανέχειας λόγω της Κατοχής, ο Ζαμπέτας δημιουργεί το πρώτο του συγκρότημα, με το οποίο τραγουδούσαν καντάδες στα κορίτσια.

Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '50 ο Ζαμπέτας γράφει τα πρώτα του γνήσια ρεμπέτικα τραγούδια με γνωστούς ερμηνευτές όπως οι Πρόδρομος Τσαουσάκης («Σαν σήμερα, σαν σήμερα...»), Στέλιος Καζαντζίδης («Βαθειά στη θάλασσα θα πέσω»), Μανώλης Καναρίδης («Όταν θα λάβεις αυτό το γράμμα»), Πόλυ

Πάνου («Να πας να πεις στη μάνα μου») κ.ά. Έκδηλο ήταν από τότε το ταλέντο και το εκπληκτικό του παίξιμο, ωστόσο ακόμη δεν είχε κατασταλάξει στο πασίγνωστο ιδιαίτερο στυλ, που τον καθιέρωσε σαν ένα μοναδικό «σώου-μαν» στο χώρο.

Την επόμενη δεκαετία, τα τραγούδια του γνωρίζουν τεράστια επιτυχία καθώς πραγματοποιεί εμφανίσεις στα σπουδαιότερα λαϊκά κέντρα διασκέδασης, ενώ ταξιδεύει στο εξωτερικό (Ευρώπη και Αμερική) και παράλληλα συμμετέχει σε περισσότερες από 100 ταινίες του ακμάζοντα εκείνο τον καιρό Ελληνικού Κινηματογράφου. Δημιουργίες του όπως «Τα δειλινά», «Τα ξημερώματα», «Δεν έχει δρόμο να διαβώ» κ.ά. παραμείναν αζεπέραστες και τον κατατάσσουν στις υψηλότερες βαθμίδες του μουσικού στερεώματος, σύμφωνα και με τη δήλωση του Λευτέρη Παπαδόπουλου:

«Ο Ζαμπέτας ως συνθέτης χωράει μέσα στην πρώτη δεκάδα των μεγάλων μορφών του ρεμπέτικου και λαϊκού μας τραγουδιού. Ως μπουζουκτοής ήταν ο καλύτερος, από την άποψη του προσωπικού ήχου, αλλά σαν σώου-μαν ήταν μοναδικός. Ένας καλλιτέχνης που αν είχε γεννηθεί στην Αμερική θα πρωταγωνιστούσε, πιθανότατα, στην παγκόσμια σκηνή!».

Χαρακτηριστική του ήθους του μεγάλου δημιουργού ήταν και η δήλωση του Δημήτρη Μητροπάνου, ο οποίος τον θεωρούσε δεύτερο πατέρα του: «ο Ζαμπέτας είναι ο μόνος άνθρωπος στο τραγούδι ο οποίος με βοήθησε χωρίς να περιμένει κάτι. Με όλους τους υπόλοιπους συνεργάτες μου κάτι πήρα και κάτι έδωσα».

Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '70, όταν τα ήθη αρχίζουν να αλλάζουν, ο Ζαμπέτας κάνει στροφή στη σάτιρα υπό μορφή σώου, με τις γνωστές του επιτυχίες «Ο Θανάσης», «Ο πενηντάρης», «Μάλιστα κύριε» κλπ. να δημιουργούν και πάλι αίσθηση στο κοινό.

Τα χρόνια του '80 αρχίζει η παρακμή του είδους αυτού, με τον Ζαμπέτα να αντιμετωπίζει προβλήματα στις συνεργασίες του αφού η εποχή δεν αναγνωρίζει πια τις αξίες του παρελθόντος.

Ωστόσο, από το 1990 και μετά, οι δισκογρα-

φικές εταιρείες και τα Μ.Μ.Ε. «ανακαλύπτουν» τα τραγούδια του, τα οποία κυριαρχούν ξανά, γνωρίζοντας νέα άνθηση, στις προτιμήσεις των ακροατών.

Δυστυχώς, ο ίδιος δεν βρίσκεται μόνο στη δύση της καριέρας, αλλά και της ζωής του. Στις αρχές του 1992, δεν ένοιωθε καλά, η κατάσταση του επιδεινώθηκε, πονούσαν τα κόκκαλά του. Μπήκε στο νοσοκομείο με τη διάγνωση του καρκίνου στα οστά σε προχωρημένη κατάσταση. Άφησε την τελευταία του πνοή από καρκίνο, στο νοσοκομείο «Σωτηρία», στις 10 Μαρτίου του 1992. Ήταν 67 ετών.

Ο Δήμος Αιγάλεω, τίμησε δις εν ζωή το μεγάλο συνθέτη, σε εκδηλώσεις που διοργάνωσε τον Απρίλιο του 1988 και το Σεπτέμβριο του 1990, ενώ και μια πλατεία της πόλης, πλησίον του σπιτιού του, φέρει το όνομά του.

Από σύμπτωση, απεβίωσε την ίδια ημερομηνία (10 Μαρτίου) και ο γιος του, Μιχάλης Ζαμπέτας, το 2008.